

REDACTIA

Nr. 1, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

în Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Veli de Duminecă pe an
— 4 coroane. —
Pentru România și
Trănkate pe an:
40 franci.

Manuscripte nu se napoiază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisorii refrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

ROSTUL INTRIGILOR.

III.

(vg.) Poporul român este blând și bun dela fire, iubitor de ordine, cum nu se mai află un al doilea popor la marginile orientale ale Europei. Mai virtos este însă conservativ, care ține cu tărie de fier la ale sale. Pe cât este însă de blând în impregiurări normale, pe atât este de neascotit, dacă sufletul său a ajuns stăpânit de durerile inimii.

Aceste însușiri cardinale ale caracterului românesc determină în chip hotărât, și felul cum trebuie purtată lupta politică a Românilor. „Nu voi încerca să asupresc pe nimenea, dar' miel nu voi suferi să ne asuprească nimenea.”

Politica noastră nu poate fi agresivă, pentru-că firea poporului nostru nu este agresivă. Ne apărăm sârăcia și nevoile și neamul. Dar' suntem îndelung-răbdători și nimic pe lumea aceasta nu ne poate face să ne lăsam laibul, în defensivă suntem tari, suntem aproape fără păreche între popoare. Rostul nu ni-l perdem. Dar' dacă-l perdem, atunci e rău, e foarte rău. Pentru aceea adeverații politicieni români nu vor înceta nicădată a-și căuta pe Români: fiți chibzuiți, nu veți pierdeți cumpătul. Pentru-că dușmanii nostri atâta așteaptă, să ne perdem cumpătul, să ne lăsam stăpâniți de mânia durerilor, ca să sevrșim acte nesocotite. Las' apoi pe dișșii, sunt meșteri ei în ponegrire.

Dar' Români nu-și pierd cumpătul. Că au deplină nădejde în viitor. Causa lor e dreaptă, e imposibil să nu învingă.

Nu vom suferi să ne asuprească nimenea. Dacă ne împedecă lupta pe o cale, noi vom afla căi nouă pentru înaintare. Dacă ne disolvă partidul prin ordinațiunile ministeriale, noi vom chibzui afirmarea noastră prin mijloace, pe cari ministrul nu le poate opri. Ne-om duce poporul în lupta electorală, dacă așa vom afla că e bine. Vom candida în toate cercurile, unde se află alegătorii români și candidații nostri vor spune lumii și țării păsurile noastre. Apărarea noastră trebuie să fie bărbătească.

Prin nefericiri de tot soiul Monarchul nostru în anul 1867 a fost silit să cedeze pretenșiunilor maghiare. Mai ales că Maghiarii îl asiguraseră despre intențiunile lor de a mulțumi toate popoarele din regatul ungar. În scopul acesta li-s'a dat Croaților „charta bianca”, eară pentru naționalitățile Ungariei proprii s'a făcut legea despre „egala îndreptățire” a naționalităților, indeosebi Românilor orientali, Monarchul a îngrijit să li-se dea autonomie bisericească și școlară.

Dar legea de naționalități Ungurii au făcut-o cu gândul să nu o țină. Peste tot, legea aceasta era o clasică trageră pe sfoară atât a Monarchului, cât și a naționalităților. Cu atât mai mult naționalitățile Ungariei prin lupta bărbătească trebuie să arate dinastiei

și aceluia, cari au interes ca monarhia austro-ungară să se întărească împlinindu-și rolul de scut al tuturor popoarelor dintr'însa, că Ungurii, prin șovinismul lor, primejdiesc această întărire a monarhiei. În fruntea naționalităților trebuie să fie Români. Aceasta o pretinde numărul lor și deosebita însemnătate, ce o au dișșii prin impregiurarea, că nemulțumirea lor poate să conturbe bunele dispozițiuni ale Regatului-Român față de monarhia noastră, ceea-ce ar fi o nefericire atât pentru România, cât și pentru monarhia austro-ungară.

Drept aceea, în vederea marilor interese, cari cer aplanarea perfectă a neînțelegerilor naționale din monarhie, lupta celor asupriți trebuie să de cât se poate mai hotărâtă și mai energetică, pentru-ca atențiunea celor chemați să se întoarcă mai curând asupra stărilor de nesuportat din Ungaria. Ar fi o grozavă nefericire, dacă atacul de la nord ne-ar afla în situațiunea învrăjbită, în care suntem. Pentru aceea avem datoria patriotică și națională, ca prin o luptă serioasă să-i trezim la cap pe cei amețiți de grandomania privilegiilor de rasă.

Dar este lucru firesc, că lupta între Români și Maghiari nu este o luptă pe viață și pe moarte. Interesele acestor două popoare sunt în mare parte atât de omogene, încât recunoașterea acestei omogenități dintr'o parte și din alta nu poate să fie, de cât o cestiune de timp. Pentru aceea noi purtăm lupta cu gândul împăcării și o spunem asta pe față. Scopul nostru nu este războiul, ci mai virtos pacea. Pentru aceea bucurios întindem mâna aceluia, cari prin concesiuni de valoare ar pute cel puțin pentru un timp oare-care să producă liniștea între popoarele țării. Intransigenții cu capul a mână, precum și dacoromâni iredentiști, de-or fi între noi iredentiști, ne sunt tot așa de mari dușmani, ca și Ungurii, cari nisuiesc spre unificarea națională a statului ungar. Politica e știința exigențelor, cum se zice, eară viața omenească întreagă e un lanț de compromise. E lucru firesc, că nu vom pute ajunge la rezultatul nostru final deodată. Pas de pas trebuie să înaintăm și după vremuri va trebui să ajungem la oare-care înțelegere cu guvernantișii nostri. Bine înțeles numai atunci, dacă prin bărbăția luptei noastre am putut stoarce de la dișșii concesiuni de valoare pentru întărirea noastră națională.

Aceasta este politica românească. Așa ni-o impune jurământul dela Blaj. Aceasta este politica tradițională a poporului românesc din monarhia Habsburgilor.

Din timpuri străvechi poporul românesc a stat neclintit pe temeiul acestei politici tradiționale. Au fost însă totdeauna oameni în sinul acestui popor, cari fie din nepricepere, fie din interese străine de binele obșteșc, la diferite ocașii au cercat să abată politica românească din ogașele ei istorice.

Înainte de toate loialitatea noastră necondiționată față de Habsburgii, unii politicieni ar vré să o micșoreze.

„Există o direcțiune politică — așa vorbește Dr. dl Alexandru Mocsonyi — care zice, să-și ia Români speranța dela Coroană pentru totdeauna, pentru-că deacolo n'au ce să aștepte nimic și să-și întoarcă fața altundeva. Unde? Nu știu nici eu. Noi vom gravita spre Viena, dacă vedem, că punctul de gravitațiune este acolo; noi vom gravita spre Budapesta, dacă vedem, că evenimentele se desvoaltă într'acolo; dar vom gravita și spre un al treilea loc, nu la Viena, nici la Budapesta, dacă va fi trebuință.” Care să fie însă acest al treilea loc, dl dr. Alexandru Mocsonyi nu o spune. Rămâne așadar constatat, că dl dr. Mocsonyi a voit să abată politica românească din alvia ei tradițională și să ne ducă pe căi necunoscute. Ce căi? „Nu știu nici eu” — răspunde d. Mocsonyi.

Dar' secretarul politic al d-lui dr. Alexandru Mocsonyi, venerabilul domn Vichentie Babeș „iisdem temporibus” pe deoparte propaga ideea dualismului româno-maghiar, pe de altă parte sfătuia pe politicienii nostri să sparie dinastia și împărăția cu o dosă de „rusofilism.” Se pare deci, că bătrânul cam mirosia locul al treilea: Petersburgul. Numai cât poporul românesc n'a intrat pe căile necunoscute ale dlui Mocsonyi, ci a rămas pe lângă politica sa tradițională.

Alți bărbai eșiți din sinul poporului român sunt de părere, că Români nu sunt în drept a cere dela monarhia austro-ungară egală îndreptățire națională, ci că cei din Ungaria și Ardeal trebuie să recunoască eghemonia naționalității maghiare și scopul suprem al politicei românești să fie executarea legii de naționalități.

În același timp, când Români credincioși politicei noastre tradiționale isbutiseră să întărească binișor partidul național român, aderenții legii de naționalități înființară „Viitorul” la Budapesta și 'și dădeau toate silințele să zădărnicească acțiunea naționaliștilor. Fie-iertatul metropolit Miron și dl Iosif Gall erau stlpii acestei întreprinderi, ear' cel mai puternic spriginitor al încercării era episcopul de atunci al Aradului, părintele Ioan Meșianu. Și în același timp cei cu „locul al treilea”, reprezentați de astădată prin dl Partenie Cosma, puseseră mâna pe „Telegraful Român”. Astfel lucrarea celor cu „locul al treilea” și „legea de naționalități” mergea paralel și spriginindu-se reciproc. Căci între aceste două direcțiuni era și ceva absolut comun, nisuița de a face imposibilă politica tradițională românească.

Dar' toate opintirile acestor două curente au rămas zadarnice. Politica tradițională a Românilor 'și-a urmat calea și a sosit la procesul Memorandumului. Aci era ocașiunea binevenită de a face popaz și a primi rodul ostenețelor de până acum, întărind astfel poporul românesc pentru luptele viitoare. Era evident, că o continuare a luptei în chipul de până aci nu mai corăspundea cu forțele reale ale poporului nostru și avea să producă inevitabil desilusionarea păturilor largi ale poporului. Politicieni consumați

fără îndoială ar fi făcut aci compromisișii potrivit situațiunii politice, în care ne aflăm. Luptele noastre de până aci ar fi dat rodul, pe care-l așteptam și întăriți în puterile morale și materiale peste câțiva ani am fi putut începe noul atac pentru mergerea cu un pas înainte. Nefericirea noastră însă a voit, ca tocmai atunci frânele conducerii să ajungă în mâinile dlui Iuliu Coroianu. Astfel s'a făcut, — ce s'a făcut.

Urmărilor au fost triste de tot.

Cununia prințului moștenitor. Ziarele din Budapesta aduc știrea, că arhiducele Francisc Ferdinand va face Jout declarație solemnă, înaintea M. Sale, a ministrilor și a consilierilor intimi, în ceea-ce privește căsătoria sa cu contesa Chotek. Afacerea va veni apoi și în discuția Dietei.

Din amănuntele ce sosesc dela Viena cu privire la această afacere, rezultă că însurătoarea arhiduceului moștenitor va fi considerată ca morganatică. Arhiducele primește toate consecuențele căsătoriei morganatice: abize anume de dreptul-copiiilor, dacă va avea; soția sa nu va purta titlul de împărăteasă și regină, ci „soția M. Sale imperiale și regale”.

Contesa Chotek se află acum la rudele sale din Priesen. Cununia se va face în capela dela Reichstadt, ear după aceea tinera pereche va locui în castelul Belvedere (Viena), care a și fost restaurat deja pentru acest scop.

M. Sa a convocat eri pe toți arhiducii și arhiducesele și li-a comunicat că 'și dă învoiala ca arhiducele moștenitor să ia în căsătorie morganatică pe contesa Chotek.

CEHII ÎMPOTRIVA LEGII PENTRU LIMBI.

Se anunță, că Dumineca trecută s'a ținut un mare meeting ceh pe muntele Mujchii.

A luat parte o lume imensă: vr'o 50.000 de oameni! Au vorbit oratori de-al Cehilor bătrâni și tineri, dintre agrarii radicali și din partidul socialist-național ceh.

Ca rezultat al adunării monstre a fost: un proiect de rezoluțiune, primit de toți, în contra proiectelor de lege ale guvernului privitoare la folosirea limbilor în Boemia și Moravia.

S'a accentuat, că dacă aceste proiecte vor fi octoate ca lege din partea stăpânirii, poporul ceh se va opune împotriva lor cu cea mai mare energie.

Altfel meetingul a decurs în liniște și s'a terminat fără incidente neplăcute.

CAVALERI ORI BANDIȚI?

Bătăile crâncenă între Români și Unguri. — Focuri de revolver. —

În sala de vară a marelui otel și restaurant „Crucea albă”, locul de întâlnire a elitei societății aradane, s'au întâmplat Duminecă seara următoarele: Pe când petreceau mai senin la o masă d-na și dl Ioan Moldovan, având în societatea lor pe

d-nii Arjoca și Pavlovi. se pomenesc de-o dată că dela masa vecină se asvêrle între ei un pahar (din care se beuse șampanie). Foarte contrariat de această neașteptată și nemotivată azresine, dl Moldovan se duce și întrebă: cine și cu ce scop comite astfel de lucru? Se scolă atunci tinerul Magyari, fiul fabricantului de mașine și cu un ton ce nu lăsa nici o îndoielă asupra caracterului agresivității, răspunde, că ei. Familia Magyari avea o mare societate la masă.

„Ne vom răfui“, observă dl Moldovan și cu această s'a întors spre masa sa. Abia se întoarce însă, dl Moldovan se pomeneste lovit pe la spate. Se întoarce atunci repede și în prima mânie vede agresorul doi palme, încât îl culcă la pământ. Cel dela masa familiei Magyari, căși-va tineri, intervin, dar intervin și d-nii Arjoca și Pavlovi să-și apere amicul. Destul că se încinge o bătaie foarte cumplită... Mesa și scaune sunt resturnate în luptă, piept la piept. Paharele și farfuriile fac un șgomot infernal, întrecut numai de țipetele combatanților; tinerul Magyari prvine să poată scoate din buzunar revolverul și trage un foc; glonțul a trecut aproape de capul d-lui Arjoca și Moldovan.

Dintre cei ce erau în restaurant, parte fugiseră de groază, parte priveau înmărmuriți la cele ce se petrec. Numai puțin au îndrăznit să se apropie de cei încăierăți și să încerce a-i despărți.

Acestea sunt faptele. Resultă din ele:

1. O pacnică societate românească se pomeneste atacată, numai pentru-că vorbește românește;

2. atentatorul, pretins cavalier, aruncă cu paharul asupra unei mese, în fruntea căreia sta o damă;

3. Când agresorul e somat, atacă pe la spate, ear' când adversarul îl strivește cu mâna goală, cavalerul scoate revolverul.

Eată roadele școlii șovinismului!

Maș zilele trecute fusese, la un alt restaurant, atacată o față biseriească din societatea românească. Agresorul a implorat însă a doua zi iertare.

Nu vrem să aruncăm aceste ticloșii în ecoteala întregii societăți maghiare din loc. Constatăm însă, că fapte de acestea numai necinste aduc asupra societății, și ori ce om cult se întreabă: dacă cei din elita maghiară sunt capabili de asemenea viteji, cum ce sunt capabili să facă cei din societatea mai inferioară? Și unde pot să ne ducă asemenea sentimente? Să umblăm înarmați și să tragem cu revolverele prin

locaurile de distragere? Să repetăm scenele dela 1892 și 1893?

Incumbă mai ales înaltei societăți maghiare datorită, să caute a lecesi asemenea ticloșoare apucături, cavalerismul care a căt ființă la tipuri ca d'alde Papp Béla. Tolerând în sinul ei asemenea „eroi“, se necinstește pe sine și țeara întreagă, și la nici un caz n'are să intimideze pe nici un Român!

În această selbătăcie de moravuri are partea leului ziaristica maghiară, care ajunsă pe mâna unor bășetandri, și-a ținut de a sa datorie patriotică să întărite spiritele la agresivitate contra tot ce cutează a răsufia altfel decum este comanda tirăniei sociale ca o exercită asupra valgului.

Și acum, în loc de a se spăimânta de consecințele triste ale agitațiilor sale, care duc la războiul civil, ce face? La noțișă, că în grădina dela Crucea albă un tiner maghiar golin? paharul more patrio il aruncă peste umeri cătră societatea română, ceea-ce aceasta o ia de insultă și se înscenează o pâruială, în focul pâruielii se descarcă și un flover revolver în buzunarul tinerului maghiar. Atăta e tot.

Ce va să zică această menagiare a domnilor colegi dela „Arad és Vidéke“ și „Aradi Közlöny“?

Din România.

Doliul.

Consiliul de ministri a înaintat la Sigmaringon următoarea telegramă:

„M. S. Regelul României,

Moartea Augustei Voastre Mame este un doliu pentru întreaga Românie. Interpretăți fideli al sentimentului unanim al întregii țări, ne permitem să Vă prezentăm respectuos, în această zi de tristețe, expresiunea sinceră a viei părți pe care toți Românilor o iau la marea durere a Majestății Voastre și a devotamentului nostru fără marginau“.

Presa și conferința interparlamentară

Di Vasile A. Urechă a trimis următoarea adresă dlui Cureau, președintele sindicatului ziaristilor:

După propunerea dlui conte Apollon, consiliul conferinței interparlamentare a admis, ca pe lângă ea să existe și o alianță a diferitelor ziare politice din țările reprezentate în conferință.

„Deja asemenea alianță a preselor, pe principiul spriginirii tesei urmarită de uniunea interparlamentară: arbitragiul pentru stabilirea păceli, s'a realizat în unele țări.

Iau libertatea de a mă adresa la sindicatul preselor, rugându-l, ca foarte de urgentă, să convoace jurnalele politice, pentru-ca ele să constituie o asemenea alianță, compunând un comitet special din un președinte, mai mulți vice-președinți și secretari.

Este foarte mare urgență, ca la Paris, la conferința interparlamentară, să fie de față cât mai mulți jurnaliști români, ca să mai potolească, prin discuțiune și propunând onestă, prea aprinsele poște ale preselor neamice Românilor.

Mă aduc aminte cum, la conferința dela Haga și Bruxelles, prezența a doi jurnaliști români de peste munți (Rusușii Siriana și Dr. St. C. Pop) a fost de cel mai mare ajutor grupului român, punând la locul lor pe mulți neamici al neamului românesc.

„Si vis pacem, para bellum!“ Noi vom merge la conferința dela Paris hotărâți amici al păceli, ca sinceri membri al uniunei interparlamentare, dar' pentru-că vom pacea, ne vom pregăti s'o apărăm.

Și să nu se zică că nu pot merge jurnaliștii români la Paris din cauza speselor de drum, căci, după scăruinta ce sub semnatul a pus prin dl Dr. Gobat, și pentru d-nii ziaristi, Franța a acordat reduceri pe căile sale ferate, ca și pentru d-nii membri al conferinței interparlamentare.

Această conferință se va ține în 31 Iulie (18 al nostru), la 10 ore dimineța în palatul Senatului dela Luxembourg“.

Războiul din China.

Cu data 25 Iunie n. se vestește din Londra, că oficiul amiralității de-acolo a primit de la șeful flotei engleze din Taku o telegramă de data 23 I. c., în care se zice, că amiralul puterilor procedea în deplină înțelegere cu vice-amiralul rusesc, ca cel mai vârstnic în rang.

În 22 I. c. au debarcat la Taku 200 oameni din regimentul chinez de la Vei-hai-vei. Din Tientsin în timp de 5 zile numai un curier a sosit aici cu știrea despre nimicirea aproape cu desevirșire a coloniei străinilor și despre lupta desperată a acestora.

La Washington cu data 25 I. c., amiralul Kempf telegrafează din Cifu:

În lupta din 21 I. c. lângă Tientsin au căzut morți comandantul Walbert și 4 oameni, ear' 7 inși au fost răniți. În 25 I. c. au plecat 2000 de oameni pentru liberarea Tientsinului. Long, ministrul marinei, a însărcinat pe amiralul Remey, ca să plece cu vasul „Brooklyn“ la Taku și să stea în

ajutorul generalului Mac-Arthur la transportarea trupelor.

Cu data 25 I. c. s'a raportat din Washington ziarului „New-York Herald“:

Puterea armată a Statelor-Unite în China se compune din 4500 oameni și o baterie de artilerie, pornită din insulele Filipine, apoi din mai multe diferite vase de război și 500 marinari. Comandantul acestor trupe este amiralul Kempf.

Ziarul „Nord“ primește știrea din Hongkong (din isvor chinez), că Seymour a ocupat partea tătărească a orașului Peking.

Cu această dată se telegrafează din Petersburg, că Țarul a dat următorul ordin de zi:

„Ținând lucru necesar, ca să mobilizăm trupele districtului militar din Amur, însărcinez pe ministrul de război, ca să ia măsurile cuvenite și ordoneze totodată, ca un număr necesar de rezervaști din districtele militare siberiane și din Amur să fie chemați sub arme“.

Cu data 25 I. c. se telegrafează din Paris următoarele:

Evenimentele din China preocupă foarte mult atât cercurile politice, cât și comerciale. Ministrul de externe Delcassé a caracterizat situația prin următoarele cuvinte: „Aș da bucuros 500 000 franci, da a numai o știre autentică aș pute să primesc de la reprezentantul nostru din Peking“.

Marele duce Alexis al Rusiei a plecat din Paris la Toulon, ca să imbarce și să plece în China, unde să ia însuși în persoană comanda asupra trupelor.

Din Londra cu data 25 I. c. se telegrafează următoarele:

Un Chinez fugit din Peking spune, că prințul Thiny a fost măcelărit de Boxeri și că s'a dat foc tuturor palatelor ambasadorilor străini. Partea vestică și nordică a Pekingului, împreună cu partea locuită de străini, se află în flacări.

Curieri chinezi vestesc, că o mică trupă europeană — probabil a lui Seymour — de zile întregi se luptă pe moarte și viață la distanța de 40 kilometri de la Tientsin și e aproape să piară cu totul în luptă cu revoluționarii.

POZIȚIA TRUPILOR POPORILOR

ANTICHRIST.

— Un manuscris vechiu din Beșinari. —

(Continuare).

Cum se împacă știința și cercetările de astăzi cu acest mit?

Știința nu se poate folosi de el ca de o armă de agitație în potriua unui neam sau confesiuni, nici ca mijloc de satisfacere a neptărilor eshatologice creștine. Ceea-ce face ea, este o tendință de-a stabili isvoarele primordiale ale acestor probleme.

Remarcăm trei curenți de proceduri științifice.

Procedura istorică are de scop de-a reduce mitul la evenimente istorice, la fapte reale, care sunt expuse în Apocalips în mod simbolic. Aceasta este urmată de cătră Ernest Renan¹⁾. În o serie de excursii istorice, Renan ne arată persecuțiile colosale îndurate de creștinii în împărăția Romanilor; arderea Romei la anul 64; măcelărirea creștinilor în același an; orgiile lui Nero; crucificarea lui Petru și decapitarea lui Pavel. Toate acestea au trebuit să lase urme adânci în fantasia poporului și era natural, ca ele să se și reoglindeze în o scriere ca Apocalipsul, a cărei origine Renan o pune în anul 69. În consecință Renan și aderenții sel justifică pe deplin părerile acelor comentatori, care ved în Antichrist figura lui Neron

redivivus, fiara cu numărul 666, acel Lateinos, cuvânt ominos, ale cărui litere numerale compun suma de 666 sau „marca“ lui Antichrist.²⁾

Al doilea procedeu științific, acela care a dat rezultate mai pozitive și are aderenți mai mulți, este cel filologic. El este condus de numitul profesor din Göttingen Bousset, care prin cercetările sale prețioase din cartea ce-am citat, a demonstrat existența în acest mit a mai multor urme de veche tradiție semită, crâmpie de legende, ce există și în cânturile sibilice. În același timp însă Bousset admite și câteva urme istorice mai ales referitoare la Roma și la Nero. Cu teoriile lui Bousset se ocupă în o scriere recentă reputatul filolog Geffchen, care cercetând filologiceste întreaga chestiune, dă perfectă dreptate lui Bousset³⁾.

Al treilea metod este cel mitologic. Aici avem un caz singular, dar interesant prin colosalu aparat, cu care se conduce.

Herman Gunkel, profesor de teologie din Berlin, vrea să denegă acestui mit orice influență creștină și să-l transpună originea în vechile legende egiptice⁴⁾. Savantul asiriolog se folosește de cele mai cutatezate sofisterii și ipoteze, pentru a dovedi, că întreg mitul și în special capitolele XII și XIII se pot explica din ciclul de mituri despre bășauri, cum au existat în tradiția asiriană.

1) Cf. Renan, p. 330.
2) L. Geffchen, Studien zur älteren Nerosage. Göttingen 1899. În anuarul societății lit. de acolo, pag. 460.
3) H. Gunkel: Schöpfung und Chaos in Urzeit und Endzeit. Mit Beiträgen von H. Zimmer. Göttingen 1895.

Gunkel, cum zisei, a rămas izolat cu teoriile sale. Ori-cât arfi de savante, ori-cât de mult și prețios material ar fi adunat, n'a putut și nimeni nu va pute șterge din Apocalips și din acest mit câteva trăsături concrete, care numai istoricește se pot explica.

Și astfel rămâne ca punct de vedere științific, cel armat de Bousset, singurul care e clar și temeinic.

Aceste premise, voiu trece la un manuscris românesc, care se ocupă de acest mit și care mi-a servit ca îndemn la reflexiunile de până aci, — reflexiuni, care n'au altă pretenție, decât de-a pune pe cetitori în curent cu o chestiune destul de importantă. Voiu reveni, poate, cu altă ocazie cu un studiu complet, pentru care am adunat material bogat.

Manuscrisul, care țin să fie cunoscut, este un tractat complet despre Antichrist, nu despre forma tradițiunei populare, ci despre tradiția bisericăască sau biblică.

Exemplarul meu a fost scris în Beșinari, cunoscuta comună românească de lângă Sibiu, și anume prin Popa Sava Popovici¹⁾. Eată o notișă dela sfârșitul manuscrisului ce deslușiri ne dă în privința scriitorului:

„De mult năceaz și strînsoare a lumii am scris vouă, prin multe lacrimi, nu ca să vă mântuieți, ci ca să cunoașteți dragostea, carea am îndestul cătră voi.

Acestea toate le încredințez socotelii, cel dumnezeesti socotitoare a sfintei pra-

voslavno catolicești a răsăritului Bisericii, din gata a îndrepta ori ce vei găsi greșit. „Și am scris popa Sava Popovici de la Beșinari. 1773 Martie: 4.“

Preotul Sava Popovici a fost bunicul lui Sava Popovici-Barcianu, autorul „Dicționarului“ și al „Gramaticii Germane“ — deci strămoșul actualului profesor și publicist din Sibiu, Dr. D. P. Barcianu. El a fost unul dintre bărbaiții noștri cu carte de la sfârșitul veacului trecut și a stat în strănae legătură cu bărbaiții noștri erudiți: cu Budai și cu ceilalți de la Episcopia ortodoxă.

După informațiile ce le-am putut lua²⁾, o mulțime de manuscrite au rămas după dînsul, parte originale, parte copiate. Unul dintre acestea, o „pedagogie“ în 2 tonuri, se găsește astăzi în proprietatea d lui Weigand din Lipsca. Altele: hronografe, Minunile Maicii Domnului, Fabule de Esop ș. a. se găsește împăștiate prin familie și prin sat.

Dată din viața lui Sava Popovici nu cunosc. În registrul lui Ghedeon Nichitici îl găseșc a născut ca fiind preot în funcție pe la anul 1788³⁾.

Marie Chendi.

(Va urma.)

1) „Der Antichrist.“ Leipzig 1873. Ediția franceză a apărut în același an la Paris.

1) Tot de la On. domn I. Goga.
2) Dr. H. Pușcariu, Documente de limbă, I p. 151.

1) Am ajuns în posesia manuscrisului prin bunăvoința părintelui Iosif Goga.

Trupele rusești au suferit pierderi mari înaintea Pekingului. E teamă, că o să erumpă revoluția și în Port-Artur.

Ziarul „Times“ raportează din Shanghai, că situația din zi în zi e mai primejdieasă. Trupele chineze, înarmate cu coala Boxerilor; ear'oficiantii chinezi pe față spriginesc pe Europeni, și în ascuns pe revoluționari.

Două vase engleze, unul japonez și altul american, sunt împresurate de vase chineze. Sunt expuse deci unui pericol foarte serios.

Kossuthiștii și Bánffy — trădători!

Cetitorii noștri cunosc deja cele întâmplate la Tisó și în întreg cercul electoral de la Rimaszombat: Kossuthiștii, ca și Ivingă la alegerea de poimâne, s'au aliat cu Slovacii, pe care până acum nu-i mai scotea din „panslavi“ și „trădători de patrie“...

Înregistrând pactul, spuneam, că de aci încolo kossuthiștii nu mai au dreptul să acuze de panslavism pe nici un Slovac, deoarece ei s'au aliat cu Daxner, pe care până acum îl scotea între cei mai periculoși.

Același lucru îl spune și „Budapesti Hírlap“ (de la 25 Iunie), care scrie:

„Pactul ce au încheiat cu panslaviții atât kossuthiștii, cât și Bánffyștii, le iau acestora dreptul de a se mai lăuda cu partid maghiar patriot și a critica alte partide“.

La Rimaszombat s'au aliat adecă cu „panslaviții“ nu numai kossuthiștii, dar chiar și Bánffyștii, pentru-că și aceștia, ca să facă necaz lui Széll, luptă alături de Slovacii, pentru kossuthiștii Török Gyula.

Alianța aceasta își are deja rezultat: candidatul guvernamental s'a retras din luptă și așa cel kossuthist se va alege unanim!

Se înțelege, că guvernamentalii sunt furioși și ei acuză groaznic pe kossuthiștii și Bánffyștii, căsri nu s'au dat îndărăt: nici dela crima de a se alia cu... trădătorii de patrie!

Dacă Slovacii ar fi votat însă cu candidatul guvernamental, bine înțeles, că ei erau să fie buni patrioți, ear trădătorii erau să fie numiți guvernamentaliți...

Câte-va cazuri numai de asemenea natură, și se va toc și între Ungurii arma aceasta netrebnică: a se numi trădătorii unii pe alții, pentru-că totdeauna din interese egoiste unii sau alții se apropie de vre-o naționalitate, se înțelege, numai cu ocazia alegerilor! Ear când se va fi tocit arma, nici contra naționalităților nu o vor mai pute folosi fără a li-se aplica cuvântul de jactanță!

E chestie numai, ca la viitoarele alegeri naționalitățile să-și știe valoarea voturilor!

— Una la zi. —

După ce-i face pauegirieul, eata în ce chip sentențios termină „autorizată“ (Nr. 115) articolul său fatidic „Muraviev“:

„Cu drept cuvânt moartea lui Muraviev este un eveniment politic de mare pondositate, deci foarte adese-ori sfatul sfetnicilor au împins pe domnitorii la acte de urmări grave“.

Auzi D-Tu! ?... Acte de urmări grave, moartea eveniment pondros! Bătăie, să te bătă, enciclopedistule!

Noutăți

Arad, 26 Iunie 1900.

† **Teodor Pap.** Despre încetarea din viață a regretatului Român de inimă *Teodor Pap* am primit ieri după amiază următorul trist anunț: *Teodor Pap*, avocat în Baia-de-Criș, membru al „Asociațiunii Transilvane“, al „Societății fondului de teatru Român“, al reprezentanței comunale din Baia-de-Criș, al comitatului Hunedoarei și al gimnasiului gr. ort. român din Brad, al sinodului arhidieceșan; vechiul și neînfrântul luptător național, și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului Sămbătă, în 10/23 Iunie 1900 la ora 1 din zi, în etate de 67 ani în Baia-de-Criș. Scumpele rămășițe se vor așeza spre veșnică odihnă în cimiterial gr. ort. român din Tebea, la 12/25 Iunie 1900, oarele 2 din zi.

Fie-i fărîna ușoară și memoria binecuvântată!

Vasilie Damian,
protopresviter.

Societatea pentru fond de teatru român la Abrud se va întruni în adunare generală la 9/22 Iulie. Fruntașii români din acele părți — spune „Fam'ia“ — vreau să facă Societății o primire vrednică de scopul înalt ce ea urmărește și de prestigiul, de care se bucură Moșii noștri în opinia publică românească. Spre acest scop au ales un comitet aranjator, care să conducă toate pregătirile trebuitoare. Comitetul s'a împărțit în mai multe secțiuni, cari lucrează cu zel spre-a asigura succesul adunării, care — după toate semnele — are să fie strălucit.

Logică — Bánffyștii. Din faptul că am luat în bătaie de joc corespondența din Glogovăț, apărută în „M. Szó“, corespondență, în care un patriot strigă că Ungurii par și acolo unde nu-s, din cauza prețurilor „primejdie valaha“, — numitul ziar vrea să făurească o confirmare a tutarilor mofturilor, cu care și tratează cetitorii.

Zice că facem zăfemele, pentru că nu știm opune motive serioase. Dar ce motiv să mai opui, când te găsești față în față cu o minciună gogonată ca afirmarea despre suferințele Ungurilor din... Glogovăț? Nu mai acuză, că noi cultivăm ura în contra a tot ce este unguresc.

Asta are haz! „M. Szó“ acuză pe alții de ceea-ce ea zilnic comite, căci zilnic îi asmeță pe Ungri în contra Românilor.

Hieronimi în Arad. Foile locale spun, că mâine (27 l. c.), deputatul Aradului și fostul ministru *Hieronimi* sosește la Arad, unde va petrece până Vineri seara, între alegătorii săi.

„Enciclopedia Română a înnotată“ Vestim pe cetitorii noștri, cari se interesează de rubrica „Una la zi“, că vom lucra de-o câmădată cu purcarea „Enciclopediei“. În schimb însă promitem a scoate în volum toate năsbittile și horobeașele Cielopilor, tipărint mai târziu un fel de supliment la Enciclopedia din Sibiu, sub numirea de „Enciclopedia Română adnotată sau pitorăscă“. Aceasta va fi cheia pentru a înțelege pe cealaltă. Probabil vom trata în ea și anumite lucruri cari privesc partea negustorească a chestiunii. În tot cazul va fi interesantă și absolut necesară pentru toți aceia, cari tin să scrie „Enciclopedie-Română“ completă. Cetitorii interesați să fie deci în așteptare. La toamnă, sau la iarnă, când vin și seriile lungi, le vom face o surpriză.

Examenele la gimnasiul din loc — scrie „Unirea“ din Blaj — s'au început în săptămâna aceasta Joi înainte de amiază cu cantul și limba franceză. După amiază la 3 ore a fost examenul de muzică în sala de gimnastică. A asistat și Excelența Sa

împreună cu mai mulți membri ai Preav. Capitu, asemenea numeroase dame și domni din elita Blajului. Examenul a avut un succes deservit. Când am asistat la prestațiunile orchestrei din anul trecut, credeam că nu o să mai avem pe viitor așa orchestră, depărtându-se aproape toți membri ei. Examenul din astăzi ne a convins pe deplin, că teama noastră a fost zădarnică și că dl profesor Murășanu a știut să se îngrijească de o succrescintă care să ne delecteze și să ne satisfacă pe deplin. — Examenele din studiile ordinare s'au început Vineri, și vor dura până Marți în 26 a. l. c.

Novă reuniune de femei. Femeile ortodoxe din Marpod au luat laudabila inițiativă a întemeia o Reuniune de femei, cu scopul a contribui la promovarea intereselor bisericești și școlare, împodobind lăcașul diu, și îmbrăcând pe cei săraci etc. Comuna politică a dat, atât „Reuniunii femeilor sase“, cât și Reuniunii femeilor noastre câte o parte de pământ, a cărui venite să-și poată augmenta venitele materile.

Pădurile în România. Statul are păduri în România pe o suprafață de 1,085,933 hectare. Particularii pe o suprafață de 1,492,841 hectare. Domeniul Coroanei pe 70,188 hectare. Comunele și stabilimentele publice pe 125,986 hectare.

Expulsarea agitatorului jidan Friptu. Ordinul de expulsare ce venise de mult încă la poliția din Iași, a fost înmănat jidanului Friptu: înainte de a părăsi orașul, jidanul a scos un pamflet intitulat: „De ce emigrăm“, scris în limba germană și în cea românească, oribil mutilată de cătră jidanul scriitor; acest pamflet se vinde pe la chioșcuri, fără ca nimeni să intervie.

La ora 5 și 50 p. m., jidanul condus de un agent secret, fu purtat prin gară spre Burdujeni, pe unde dînsul va fi expulsat.

La gară se adunaseră în mare număr, încercând să facă manifestațiuni simpatice periculosului agitator. La plecarea trenului jidanul scoase strigăte insultătoare la adresa țării și a neamului românesc. Jidanul din localitate I au scris peste 3000 lei ce l-au dat expulsatului agitator.

Tolstoi — afurisit. Sântul Sinod al Rusiei s'a supărat rău pe renumitul scriitor rus Tolstoi fiind că ar scrie în mod dușmănesc contra bisericii ortodoxe rusești. Decretul acesta a dat o circulară, în care dispune, că dacă Tolstoi ar muri fără să ceară iertarea păcatelor, să nu fie permis nimănui a fi în slujbe pentru mântuirea lui sufletească. Circulara este iscălită de membrul consistorial Kozakîn, de secretarul Grosdov și de presbiterul Cistianov.

Învingerea lui Celsius. Ministeriul de culte al Germaniei a luat dispoziția, ca cu începere din 1 Ianuarie viitor la toate institutiile publice, școlare, spitale, stabilimente de băi etc., să fie folosit pentru măsurarea temperaturii termometrul lui Celsius, având a fi scos din us Réaumur.

O mare catastrofă în mină. Din Kremontaug se vestește o catastrofă oribilă, întâmplată la mina de la *Derevca*. În urma unei explozii de gaz, o mulțime de muncitori și-au pierdut viața. Până acum au fost scoase 23 cadavre și mai lipsese încă 35 din muncitorii, cari se aflau în mină în momentul catastrofei.

Șampania generalului Buller. Un ofițer reînscris nu de mult de pe teatrul războiului povestește următorul caz hazliu, întâmplat generalului Buller. Buller, care e mare amator de șampanie, observă într-o zi că băutura lui de predilecție e pe isprăvite. Repede depeșă furnisorului său din Londra, ca să-i trimită vre-o 50 de galoane, dar cu absrvirare, ca să le dea ca un t de ricină. Buller văzând că întârzie șampania, scrie ofițerului din port că îndată ce vor sosi cele 50 de galoane cu ricină să i-le trimită urgent. Generalul primi peste câteva zile următoare scrisoarea de la ofițer:

„Cu regret vă fac cunosțintă, că galoanele comandate nu au sosit încă. Am cumpărat însă tot uleiul de ricină ce am găsit în oraș, și îmi pare rău că n'am putut găsi de cât vre o douăzeci de galoane și pe acestea vi le am trimis deja. Sper că această întârziere nu va avea consecințe neplăcute!“

Felurimi.

Mania sinuciderii la femeile din China crește pe zi ce trece. După-cum scrie un ziar englez, în districtul Fukien femeile din cea mai mică cauză se sinucid și încă nu în ascuns, ca să nu le știe nimeni, ci în prezența unui mare public. Sinucigașele mai înainte își anunță planul lor și când ziua hotărâtă se apropie, își ridică furci din trestie de bambus, de care sinucigașa se spânzură în fața publicului curios. Nenorocitele femei cred, că prin fapta lor groznică comit un lucru plăcut lui Dumnezeu și sufletul lor merge de-a dreptul în rai. Prietenii mai buni ai sinucigașei încă îi ajută nenorocitei la îndeplinirea faptei.

ULTIM CUVENT.

În ajunul unei bătălii, Mareșalul Villaars scrie soției sale: „În curând voi începe lupta; trimite-mi pe fiul meu, care sper să-mi fie de mare ajutor.“

Ticărul Villaars fu expedit, dar nu voi să se ducă pe câmpul de luptă, fiind un mare fricos.

Mareșalul furios, scrie încă odată soției sale:

„Te am rugat să-mi trimiți copilul meu și mi l'ai trimis pe-al d-tale!“

ULTIME ȘTIINTE.

Revoluția chineză se lățește.

Londra, 25 Iunie. Revoluția în China se lățește grozav. Sunt deja în plină reșcoală și ținuturile dela Sud. Prințul Tuan, care s'a dat pe partea revoluționarilor, este fiul principelui, pe care împărăteasa-veduvă l-a designat ca succesor al împăratului.

Acest Tuan — cum se raportează din Shanghai agenției „Reuter“ — a alungat pe Junglu și el însuși a luat comanda supremă declarând, că pleacă spre Tientsin, ca să alunge de-acolo „mâna de oameni străini.“

Tot agenției „Reuter“ i-se anunță din izvor oficios, că împărăteasa chineză a dat ordin, ca toți străinii din China să fie nimiciți. E generală teama, că străinii, în adevăr, toți vor fi măcelăriți. În Tientsin, peste tot, nu se pot concentra decât o trupă de 3000 soldați străini.

Londra, 25 Iunie. Ziarul *Daily Mail* i-se raportează din Cifu: Se aude, că generalul *Jansikai*, guvernatorul *Santungului*, care are o miliție de 11.000 oameni înarmați după sistemul armatelor europene și provăzuți cu tunuri Maxim și de câmp, a primit ordin să plece de urgență la Peking. Instrucțiunile date se cuprind în ordinul împărătesc.

Războiul buro-englez.

LONDRA, 25 Iunie. În 22 l. c. a fost o luptă între Buri și Englezii la *Herim-Spruit*, unde Buri au atacat pe Englezii și au nimicit trei linii ale cășii ferate.

Războala indigenilor din Capland, în părțile nordice de la Oranje, s'a potolit.

LONDRA, 25 Iunie. Agenției „Reuter“ i-se raportează din *Stander-ton*, că armata *presidentului Krüger* se compune acum din vr'o 20.000 de oameni. Se zice, că intențiunea lui Krüger este, să trăgăneze războiul până după alegerea de president în Statele-Unite americane, cari, după aceasta, totuși vor interveni pentru curmarea războiului buro-englez.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Răssu Strianu.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 kilograme).

Prețurile dela 26 Iunie n.
In Arad:

Grâul cel mai bun . . .	cor. 7.92—7.40.
Cucurus	5.25—5.45.
Săcară	5.60—5.80.
Orz	5.50—5.60.
Ovăș	4.60—4.80.

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. n. 9-48	vând	9.52
Lire turcești			
Imperiali (15 R. aur)	18.90		19.—
Ruble rusești 100 à	126.—		12.—
Galbeni	5.58		5.68
Napoleon-d'or	9.48		9.55
100 Marce germane	58.50		58.95
Livre sterling	11.90		12.50

S p i r t :

25 Aprilie

Spirt rafinat; eu toptanu	115.—
" " cu micu	118.—
" brut cu toptanu	113.—
" " cu mic	116.—

Porci :

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate :	
bătrâni 380—400 kg.	52—54. cr. p. kg.
tineri 320—390 "	55—56. " " "
" 250—320 "	54—55. " " "
" până 250 "	54—56. " " "
mijlocii 240—260 "	" " "

„Foaia Pedagogică“, ce deja în al IV-lea an apare lunar în Sibiu, în întindere de două coale, sub direcția dlui prof. Dr. D. P. Barcianu, are în Nr. 5 (din Mai) următorul cuprins :

Manualele de școală. Tractat de H. Trunk, prelucrat liber de George Dragoiescu (Urmare). — Modele de lecțiuni : Cumpenele și Cântarul, Două lecțiuni din fizică pentru anul al V-lea, de Dr. Ioan Stroia. — Aprecieri importante la dotația și poziția actuală a învățătorului român, de Iosif Velcean, învăț. — Din literatura școlară. — Informațiuni. — Felurimi.

Abonamentul pe an : 6 coroane. — Ca unica foaie bună și de specialitate, ce-o avem pe terenul pedagogic, o recomandăm călduros tuturor învățătorilor noștri.

In atențiunea domnilor învățători români. Aducem la cunoștința domnilor învățători de la școlile populare, că Inaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu datul de 26 Martie 1900 Nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școlile populare întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV., de Vasilie Goldiș, profes. gimnas.“

In legătură cu aceasta anunțăm pe domni învățători, că tocmai acum a esit de sub tipar și partea a doua din Geografia dlui Vasilie Goldiș.

Ambele părți se pot procura de la Librăria editoare Ciurcu în Brașov, precum și de la toate librăriile din patrie.

„Revista economică“, organ pentru societăți financiare și comerciale. Apare la 10 a fiecărei luni în Sibiu. Director : Dr. Corn. Diaconovich. Nr. 6 (Anul II.) din 10 Iunie are următorul sumar : Patru orașe transilvănene. Bogățiile lor. (Date statistice financiare de P.) — Băncile noastre. (Adunările generale din 1900. Seria III). — Compararea celor patru metode principale ale contabilității. — Teoria asigurărilor asupra vieții. (Asigurări de capital), de I. Lăpădatu. — Agricultură : Situațiunea agricolă ; Serviciul veterinar ; Referenți agricolii în străinătate ; Statistica recoltei ; Grânare (Patule) de rezervă ; Reserșiții economi ; „Reuniunea română agricolă din comit. Sibiuului“. — Revista financiară : Situațiunea. — Cronică : Anchetă pentru program european în mersul trenurilor ; Trenuri accelerate în Transilvania ; Seutirea de contribuție a hârtiilor de stat ; Datoria flotantă a monarhiei. — Literatură : „Bana chivernisală“. — Trageri la sorți. — Bursa de efecte din Viena. — Bursa de efecte din București. — Bursa de mărfuri din Budapesta.

Carte de citire. Ministerul de culte și instrucțiune publică reg. ung. prin ordinațiunea de la 14 Ianuarie 1900. Nr. preindial 5276/1899 a aprobat pentru școlile populare cartea : „A treia carte de citire pentru copii și copilele din anul al 3-lea și al 4-lea de școală, întocmită de mai mulți prietini ai școlilor.“

Se poate procura de la Librăria editoare Ciurcu în Brașov, precum și de la toate librăriile din patrie, cu prețul de 65 cr. sau 1 coroană 30 fl.

Bibliografie. Au apărut și ni-s-au trimis următoarele două cărți : Micul Legendar, ilustrat cu icoane pentru școlile primare, de Ioan Tuducescu, învățător. Pentru anul al III-lea. Ediția VI. Prețul : 60 bani (filari). Se poate procura dela au in B-Lippa. — „Povestiri și anecdote populare“, de Domețiu Dogariu, inv. dirig. la școala element. capitală din Satulung. Bro-

La Consistoriul ort. rom. din Arad s'a sistemizat un post de adjunct-contabil cu salariu de 1200 coroane pe an. Cei-ce doresc a ocupa acest post să adreseze rugărilor lor Venerabilului Consistoriu, ajustate cu estras de botez, testimoniu de maturitate dela vre-o școală comercială superioară și atestat despre aplicare de cel puțin doi ani.

458 1-6

Tipografia „Tribuna Poporului“
arangiata fiind cu material nou
primește spre executare :

Tipărituri de bancă,	Cărți, Broșuri,	Ori-ce tipărituri.
Invitări la nuntă,	Anunțuri funebre,	etc.

Cele mai moderate prețuri!!

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri :

	coroana	filari
1.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic in cause administrative. Prețul	—	1.—
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	—	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	—	—80
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul	—	2.—
5.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu — prețul	—	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor in Brașov. Prețul.	—	2.50
7.) „Răsboiul pentru neatârnată“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Răsboiului	—	1.20
Prețul „Coroanei“	—	1.60
8.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula născ. Truția — prețul	—	1.—
9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul	—	1.—
10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul :	—	3.60
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț :	—	1.60
12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Prețul	—	5.—
13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț	—	1.50
14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz prețul	—	1.20
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățător in Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul in Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricene și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comanda să se mai adauge de fie-care op 10 filari spese postale